

המערער:

יוסף חיים הרוש

ע"י ב"כ עו"ד דרור נאור ו/או מוטי ארניה
ו/או צבי הר נבו ו/או טלי קולודני
מדרך מנחם בגין 55, תל-אביב 67138
טל': 03-5650000, פקס: 03-5650001

- נ ג ד -

המשיב:

פקיד שומה חולון

ע"י ב"כ פרקליטות מחוז תל אביב
מדרך מנחם בגין 154, תל אביב
טל': 073-3736416; פקס: 073-3736483

תגובת המערער לבקשת המשיב לדחיית מועדים

כמצוות כב' בית המשפט מיום 28.10.2018, מתכבד בזאת המערער להגיש תגובתו לבקשת המשיב, בה עתר לדחיית מועדי הדיון אשר נקבעו ע"י כב' בית המשפט בהחלטתו מיום 13.6.2018, כך שבחודש ינואר 2019 לא ישמע כב' בית המשפט ראיות ובמקום לשומען, יערוך תזכורת בה ידווח המשיב לכב' בית המשפט מהו השלב בו מצויה החקירה הפלילית בעניינו של המערער, ובהתאם לכך יבקש לקבוע מועדים חדשים לצורך בירור הערער.

בסעיף 4 לבקשת המשיב, מפרט המשיב את הנימוק לבקשתו, לאמור, המשיב מעונין כי תוצריה הראייתיים, כלשונו, של החקירה הפלילית, יהיו בפניו עת יערוך את התצהיר מטעמו.

ייאמר כבר בשלב זה כי המערער מתנגד לבקשת המשיב. לבד מן העובדה כי המשיב לא הגיש תצהיר התומך בעובדות אשר בבקשתו, כאמור להלן, די בעינוי הדיון אשר עבר המערער עד עתה ואין להוסיף עליו, במיוחד כאשר לא מתנהל כל הליך פלילי, חקירות הפרקליטות הפלילית התנהלו בעצלתיים, ומועד ההחלטה בדבר הגשת, או אי הגשת, כתב אישום, מי ישורנו.

יתרה מזאת, אין כל הצדק לבקשת דחיית מועד הדיון, בשל העובדה כי מתנהלת חקירה פלילית בעניינו של המבקש. ממילא אין כל קשר בין ההליך האזרחי לפלילי, וממילא, על פי ההלכה, ופסיקות בית משפט נכבד זה, אין בעצם קיומו של הליך פלילי (והליך כזה אינו מתקיים וכל אשר מתקיימת הינה חקירה בלבד), כדי לעכב הליך אזרחי המתנהל בבית המשפט.

כן ייאמר כי ממילא מתנגד המערער להצגת כל חומר ראייתי שמקורו בחקירות הפליליות, ככל שיגיע חומר ראייתי שכזה.

וזו לשון התגובה

טענה מקדמית

בסעיפים 4, 5, 6, 7, 10 לבקשתו, כלל המשיב עובדות. על המשיב היה לצרף תצהיר לבקשתו התומך בעובדות אותן ציין. זאת לא עשה. דין הבקשה להידחות על הסף ולו מסיבה זו בלבד.

כרונולוגיה

1. חקירת המערער החלה בחודש דצמבר 2014, לפני כארבע שנים.
2. בחודש אפריל 2016 קיבל המערער הודעה על פיה הועבר התיק לפרקליטות המדינה אשר תקבל החלטה בדבר קיום, או אי קיום, הליכים פליליים נגדו.
3. בין חודש אפריל 2016 לבין חודש אוקטובר 2018, במשך כשנתיים ומחצה, לא בוצעו הליכי חקירה כלשהם בהם היה מעורב המערער. המערער לא הוזמן לחקירה כלשהי.
4. בחודש אוקטובר 2018, לאחר שהתקיים דיון בפני בית משפט נכבד זה ונקבעו מועדים להוכחות, ראה זה פלא, הוזמן המערער להשלמת חקירה. עיתוי זה זועק "דרשני" וגורם להרהור שמא הוזמן לחקירה חסרת משמעות רק כדי להציג בפני כבי' בית משפט זה מצג על פיו טורחת הפרקליטות בעניינו של המערער ולמרות ה"מאמץ" שהינה "משקיעה", טרם סיימה את החקירה.
5. משאלו פני הדברים, יש לדחות את בקשת המשיב. לא יעלה על הדעת כי המערער יסבול עינוי דין, כאשר אין בשורה באופק והמנהרה חשוכה וללא קצה.
6. ב-ע"מ 33090-12-15, נירדר הנדסה ופיקוח בע"מ נ' מנהל מע"מ ת"א 2 בו נדרש בית המשפט נכבד זה לדחית מועדים לאחר שהוגש כתב אישום (וכאמור, במקרה שלפנינו אפילו אין החלטה בעניין), הבהיר כבי' בית משפט זה כדלקמן:

"עלינו לזכור כי ההליך הפלילי רק החל...ואין לדעת מתי יסתיים ומתי ניתן יהיה להמשיך בהליכים שבערעור. התליית ההליך דנן ללא מועד וללא צפי קרוב נראה לעין, אינה רצויה. אין זה ראוי שהליך יישאר תלוי ועומד לתקופה לא מוגדרת (הגם שלבית משפט מוקנית סמכות לדחיית המשפט ללא מועד לפי תקנה 153 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984)

7. כל שעשה המשיב הוא פניה לפרקליטות הפלילית כאמור בסעיף 7 לבקשתו. המשיב טוען מפי בייכ ולא מפיו, ובאופן סתמי, כי ביקש מהפרקליטות לקדם את החקירה, אך לא טרח להבהיר מה היתה תגובת הפרקליטות. יתכן כי הפרקליטות שמעה ולא הגיבה, ויתכן כי אינה מסוגלת לקצוב מועד לסיום החקירה. כך או כך, אין, עם כל הכבוד, לעכב את ההליכים בתיק זה, בפרט כאשר לא ברור, בכל הכבוד, מה יתרום עיכוב זה. כל שיש בעיכוב, אם יינתן, הינו דחייה סתמית של ההליכים, וגרימת עינוי דין למערער, וכל זאת בניגוד להלכה הפסוקה הקובעת, לאורך שורת ההחלטות ופסקי הדין העוסקים בבקשות כאלו, כי אין כל מקום לעכב הליך אזרחי, בשל קיומו של הליך פלילי. וכזה עדיין אין.

8. כאמור לעיל, מחודש אפריל 2016 ועד לחודש אוקטובר 2018 לא הודיעה הפרקליטות על כוונתה, והיחידה החוקרת אף לא זימנה את המערער לצורך השלמת חקירה. בקצב זה לא אין מקום לבקשה ודינה להידחות.

לבקשה גופא

9. בסעיף 4 לבקשתו, מציין המשיב כי החקירה אמורה היתה להסתיים זמן קצר לאחר יום 13.6.2018, יום בו התקיים קדם המשפט בתיק זה. על פי דבריו "חלו התפתחויות ששינו את הערכת המצב בפרקליטות הפלילית לגבי מועד סיום החקירה, התארך משכה באופן שהיא לא הסתיימה עד כה..."

סתם ולא פירש.

10. מחודש אפריל 2016 ועד לחודש יוני 2018 (חודש קדם המשפט), במשך למעלה משנתיים, לא חלה התפתחות כלשהי. אף לקראת יום קדם המשפט שהתקיים בתיק זה, עדיין לא חלה התפתחות כלשהי. וכך, בפתאומיות בלתי מוסברת, חלה התפתחות המונעת מהפרקליטות לסיים את החקירה, והמשיב אינו מוצא לנכון להבהיר לכבי בית המשפט ולא למערער, מהי ההתפתחות. (כמובן שהמערער אינו מבקש פרטים מדוייקים אלא פרטים כלליים בלבד אשר גילויים לא יזיק לעניינו של המשיב. פטור בלא כלום – אין).

11. בהיות הבקשה חריגה ויוצאת דופן, כהגדרת המשיב, גם על תוכנה להיות חריג ויוצא דופן. בבקשה מסוג זה אין זה ראוי כי המשיב יחזיק קלפים צמודים לחזהו. אין המערער מבקש מהמשיב לעיין בכל החפיסה. כל שמבקש הוא הינו נתון אשר יעיד על משכה הצפוי של החקירה, נתון אשר ניתן, או לא ניתן, ע"י הפרקליטות למשיב, והוא אינו מגלה אותו.

12. לסעיף 8 לבקשה: את הצו ונימוקיו הוציא המשיב ביום 31.12.2017, זאת לאחר כ-3 שנים של דיונים, דרישות ובדיקות אותן ערך וביצע. ביום 31.12.2017 סבר המשיב כי בידו כל הראיות כדי להצדיק את הצו אשר הוציא.

בפירוט הנימוקים לקביעת שומה בצו אין מילה וחצי מילה הרומזת על כי הראיות אשר בידי המשיב אינן מספיקות.

בהודעה המפרשת את נימוקי השומה אין מילה וחצי מילה הרומזת על כי הראיות אשר בידי המשיב אינן מספיקות.

בדיון אשר התקיים בפני כבי בית משפט זה ביום 13.6.2018, לא טען המשיב כי הראיות אשר ברשותו אינן מספיקות.

אדרבא, כל טענת המשיב בתיק זה, הינה כי לפי הראיות המצויות בידו, על מערער, כך לגישתו של המשיב, לשלם את המס לו הינו טוען.

13. מעולם לא טען המשיב כי הראיות שבידו אינן מספיק טובות, ואינן מספיקות כדי לבסס את החלטתו לחייב את המערער בתשלום מס, או כי קיימת אפשרות או סיבה לבקש את שהינו מבקש בבקשה דנו.

משאלה פני הדברים, מן הראוי כי המשיב ינהל את התיק על פי אותן ראיות אשר היו לו כאשר החליט להוציא את הצו.

לא יעלה על הדעת כי המשיב יוציא את הצו ונימוקיו וכן הודעה מפרשת, כמתואר לעיל, ולאחר מכן, ובשלב בו תצהירי המערער מוכנים להגשה שכן מועד הגשתם נקבע ליום 1.11.2018, יבקש להוסיף ראיות לתיק זה, במיוחד כאשר אינו מסוגל להתחייב מהו המועד בו תהיינה הראיות זמינות.

14. בקשת המשיב כמוה כהצהרה כי עת הוציא את פירוט הנימוקים לקביעת שומה בצו, לא היו בידו ראיות מספיקות אלא שאצה לו דרכו, ועתה, משנוכח לדעת כי עמדתו אינה מוצקה דיה, מנסה הוא לחזק את היסודות לקיר אשר בנה בחופזה.

15. לסעיף 10 לבקשה: טענת המשיב בסעיף זה לבקשה אינה ברורה. אם החקירה הפלילית סובבת סביב אותן עובדות העומדות בבסיס ערעור המס, ואם עמדת המשיב נשענת על ראיות מוצקות, שכן אחרת לא היה מוציא את פירוט הנימוקים לקביעת שומה בצו, די היה בראיות אשר בידי המשיב כדי להחליט כי יוגש כתב אישום נגד המערער. בקשה זו המוגשת ע"י המשיב, מניחה, מניחה וביה, כי המצב העובדתי והמשפטי בתיק זה, אינו כך, לגישת המשיב עצמו, אשר הגיש את הבקשה לעיכוב הדיון.

ראוי לציין, כי הפרקליטות עצמה, אשר מלוא החומר נמצא בפניה שנים, אינה רואה עין בעין עם המשיב. נראה כי הפרקליטות מתלבטת התלבטות של ממש בשאלה, האם הראיות אשר בידיה מספיקות כדי להגיש כתב אישום.

הדין

16. כבי' בית משפט זה מכיר את הדין לפני ולפנים אך פטור בלא כלום אין, כפי שנאמר לעיל.

17. הואיל והמשיב טען בנושא האיזון הראוי, מן הדין להפנות להחלטת כבי' בית המשפט העליון ב-רע"א 854/97, לופטין יצחק נ' מוניקה תכשיטים בע"מ ומוניקה נועם (פורסם בנבו). כבי' בית המשפט העליון פסק ואמר כך:

"...התופעה של קיום משפטים אזרחיים ופליליים באותו ענין נפוצה למדי. ואין זה דאוי שמשפטים אזרחיים יישארו תלויים ועומדים עד אשר יסתיימו הליכים פליליים באותו ענין. לעיתים יכול העיכוב להימשך שנים גם כאשר מדובר בערכאה ראשונה, קל וחומר אם יש להמתין עד לסיום הערעור בערכאה האחרונה. השיקולים הנ"ל נסוגים אם ניצבת מולם זכות של מתדיין העלולה להיפגע."

(סעיפים 3 ו-4 להחלטה, חלק)

הלכה זו של בית המשפט העליון מדברת בעד עצמה.

18. אין למערער אלא לחזור על שטען לעיל: מן הראוי כי המשיב ינהל את התיק על פי אותן ראיות אשר היו לו כאשר החליט להוציא את הצו. לא יעלה על הדעת כי המשיב יוציא נימוקי צו והודעה מפרשת, כמתואר לעיל, ולאחר מכן, ובשלב בו תצהירי המערער מוכנים להגשה, יבקש להוסיף ראיות לתיק זה, במיוחד כאשר אינו מסוגל להתחייב מהו המועד בו תהיינה הראיות זמינות.

19. חקירתו של המערער החלה בחודש דצמבר 2014. בחודש אפריל 2016 הועבר חומר החקירה לפרקליטות. מתודש אפריל 2016 ועד חודש אוקטובר 2018 לא הוזמן המערער לחקירה (התמיהה בעטיו של עתוי זה הובעה לעיל). ההתנהלות המתוארת רחוקה מלהיות סבירה, וכדברי כב' בית המשפט העליון בפרשת לופטין: "השיקולים הנ"ל נסוגים אם ניצבת מולם זכות של מתדיין העלולה להיפגע". המשיב לא הצביע על כל זכות אשר תיפגע במידה ולא תתקבל בקשתו. לעומתו, אין ספק כי דחיית הדיון תפגע במערער.

20. מיום שהוזמן המערער לחקירה ועד היום, חלפו 4 שנים. למשיב, כמו לפרקליטות, היה זמן, די והותר, כדי לבסס את טענותיו נגד המערער. בפני כב' בית משפט זה התקיים דיון והמשיב בדיון זה לא התייחס כלל לפן הפלילי או לראיות אותן הינו מבקש לייבא לתיק זה מתיק החקירה המתנהל בפרקליטות. כב' בית משפט קבע מועדים והמשיב לא פצה פה. המערער הכין את תצהיריו כפי שנצטווה והיה מוכן להגישם במועד אשר קבע כב' בית המשפט. עתה התעורר המשיב? וכי מהווה המערער כלי משחק?

כאמור ברישא לתגובה זו, המערער מתנגד, להגשת כל חומר מן התיק הפלילי לתיק האזרחי.

משום כל האמור מתבקש כב' בית המשפט לדחות את בקשת המשיב, לקבוע כי תצהירי המערער יוגשו תוך 3 ימים מיום שתתקבל ההחלטה בבקשה דנן, ולקבוע כי לוח הזמנים ומהות ההליכים יהיו כפי שקבע כב' בית המשפט בהחלטתו מיום 13.6.2018.

כב' בית המשפט מתבקש לחייב את המשיב בהוצאות בגין בקשה זו.

מוטי ארונה, עו"ד

דרור נאור, עו"ד

ב"כ המערער

תצהיר

אני הח"מ, יוסף חיים הרוש ת.ז. 065224206, לאחר שהוזהרתי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

תצהיר זה מצורף לתגובתי לבקשת המשיב בה עתר לדחיית מועדי הדיון אשר נקבעו ע"י כב' בית המשפט בהחלטתו מיום 13.6.2018.

הנני מתנגד לבקשת המשיב. די בעינני הדין אשר עברתי עד עתה ואין להוסיף עליו, במיוחד כאשר לא מתנהל כל הליך פלילי, חקירות הפרקליטות הפלילית התנהלו זמן רב, ואין איש יודע מה יהיה מועד החלטה בדבר הגשת, או אי הגשת, כתב אישום נגדי.

1. חקירתי החלה בחודש דצמבר 2014, לפני כארבע שנים.
2. בחודש אפריל 2016 קיבלתי הודעה על פיה הועבר התיק לפרקליטות המדינה אשר תקבל החלטה בדבר קיום, או אי קיום, הליכים פליליים נגדי.
3. בין חודש אפריל 2016 לבין חודש אוקטובר 2018, במשך למעלה משנתיים, לא בוצעו הליכי חקירה כלשהם בהם הייתי מעורב. לא הוזמנתי לחקירה כלשהי.
4. בחודש אוקטובר 2018, הוזמנתי להשלמת חקירה.
5. הנני לציין כי התצהירים מטעמי חתומים ומוכנים. אלמלא העיכוב היו מוגשים תצהירים אלה במועד אשר קבע כב' בית המשפט.

הריני להצהיר כי זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

יוסף חיים הרוש

אישור

אני הח"מ, עו"ד דרור נאור, מאשר בזאת, כי ביום 1.11.18 שוחחתי טלפונית עם מר יוסף חיים הרוש המוכר לי אישית, ואשר נמצא בחו"ל, ולאחר שהזהרתיו, כי עליו לומר את האמת אחרת יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, הצהיר בפני כי תוכן תצהירו אמת, חתם על תצהירו דלעיל, ושלח לי אותו חתום במייל.

דרור נאור, עו"ד
מ"ר 15129

דרור נאור, עו"ד

